

Bild nr

39

Tid

1930-tal

Kategori / Plats

Vägar / Platser

Motiv

Birger Jarlsvägen 18 Dalarö 2:119

Villa Solhöjden/ Pensionat Stockenberg. Byggår 1924.

På bilden syns Villa Solhöjden som var pensionat 1941-1970 under Gurli Stockensbergs ledning, men som nu är i privat ägo.

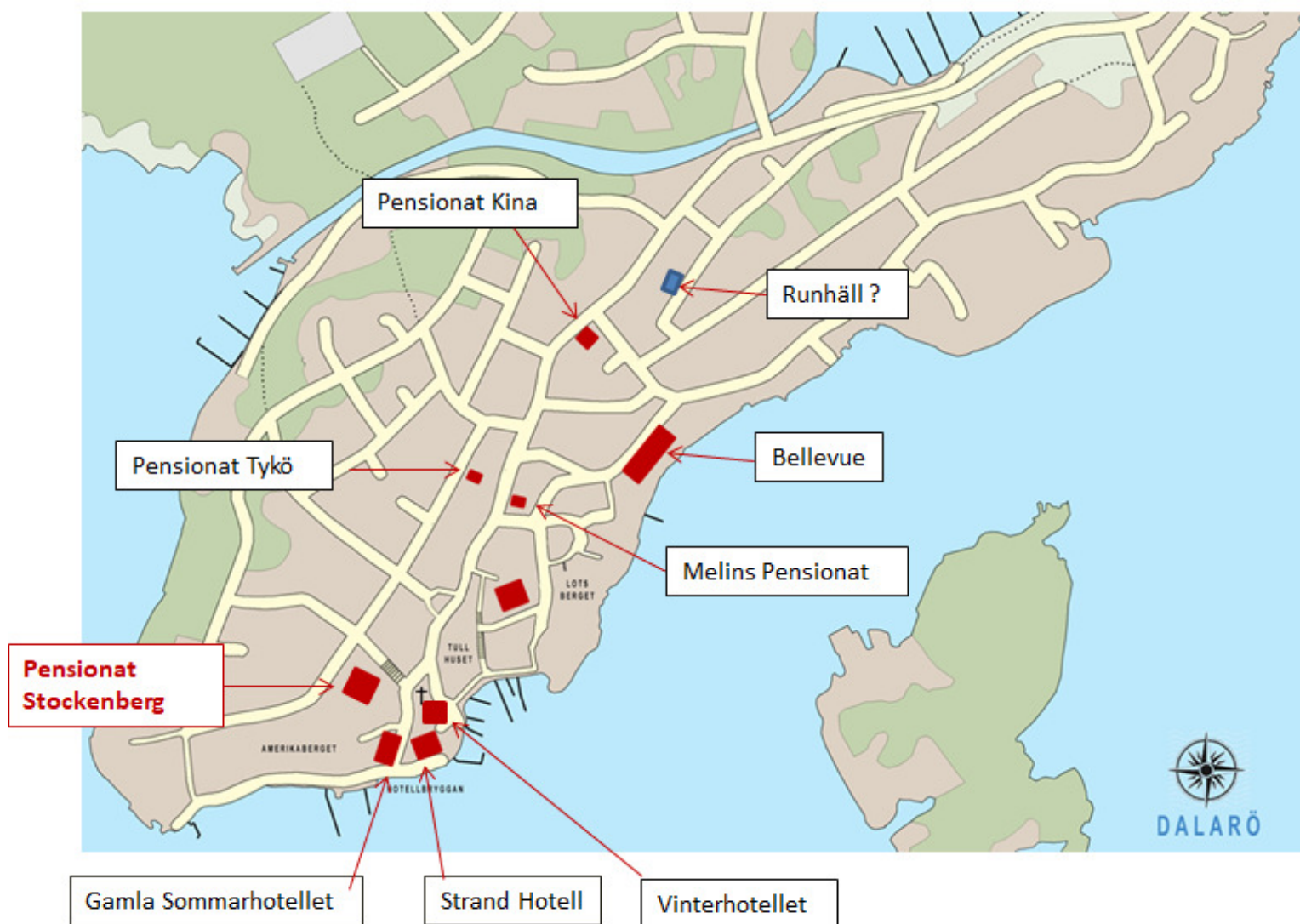
Sydväst om fastigheten ligger Amerikaberget. Huset har utsikt mot Jutholmen, Aspö och Rågholmen.

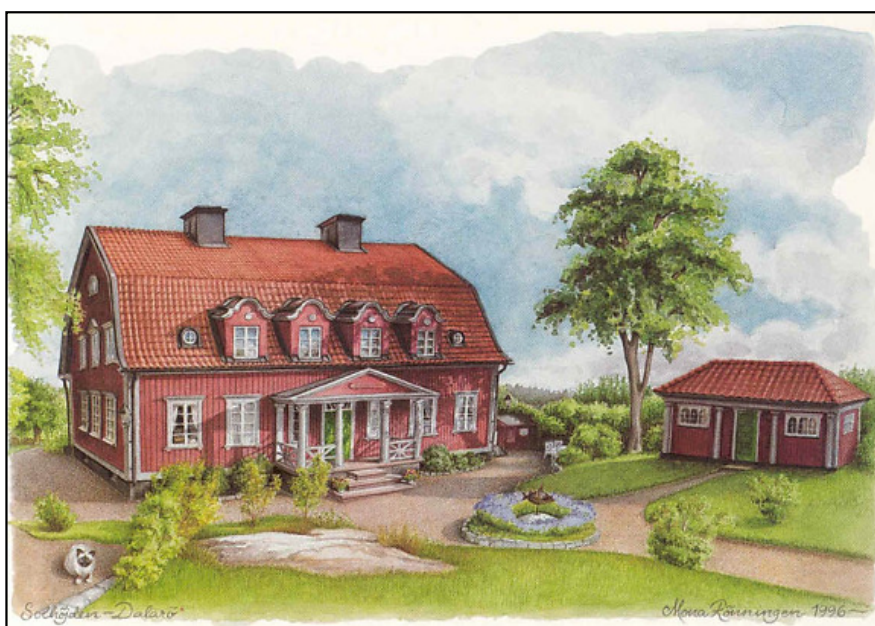
Bild från 1970-talet.

På nästkommande sidor finns fler kartor och bilder.

Några av de pensionat och hotellverksamhet som fanns i början av 1900-talet.

Det fanns många pensionat på Dalarö vid den tiden, här några som nämns i annonser vid den tiden: Alvik, Bergs, Bergsjölund, Björkviks, Carlbaums, Dalarö Gästhem, Floryhof, Fru Elin Jacobsen, Gammalgården, Hülten, Kina, Konditoriträdgården, Korsholmen, Älgholmen, Melin, Societetshuset, Wadviken och Tykö.

En akvarell målat av
Mona Rönningen, 1996.

2017

Fasad mot sjön.

1930-talet

Vy från Birger Jarlsvägen.

Ett typiskt skärgårdspensionat

Även om husen var stora nog för att rymma upp till 50 tal matgäster var pensionaten aldrig avsedda för att logera mer än en liten del av gästerna. Största delen av dem var inackorderad ute i byn, nästan alla bybor hade någon gäst boende hos sig. Sommartid bjöd pensionatets gäster på ett stänk av societetsliv när de flanerade i sina fritidskläder på byvägen eller tog sig ut med båt på fjärdarna. Kontrasten kunde till det yttre verka stor mellan sommargästerna och ortens befolkning, men skenet bedrog – till bådas fördel. Ortsbefolkningen fick ett behövligt tillskott i kassan under sommarmånaderna och gästerna fick i utbyte en bekymmerslös semester i skärgården, utan att behöva bry sig om vardagssysslor såsom att handla livsmedel, sköta matlagning, diskning, städning eller utearbete. På 1920 och 30 talen startades pensionat lite varstans i skärgården, så det fanns många pensionat efter kriget en bit in på 1940-talet.

Hektiska sommarmånader Egentligen kretsade hela pensionatlivet kring maten. Den stora frukosten, kl. 08.30, som borde kallas första lunch, bestod av te eller kaffe, lite småvarmt och kanske gårdagens efterrätt. Lunchen serverades kl. 11 och middagen kl. 17. I god tid till middagen samlades man, omklädda, läste sin tidning, skrev brev och småpratade. Det fanns alltid kött, smör, vispgrädde i stora skålar på bordet. Inte att undra på att folk åt som om det gällde att bunkra upp fram till nästa pensionatssejour.

På kvällen serverades även te och kaffe till gästerna.

Till lunch serverades ofta gröt men även fisk eller köträtter. Måltiden dukades fram i form av ett smörgåsbord. Middagsbuffén bestod i regel av antingen fisk- eller köträtter med tillhörande efterrätt. Söndagarna skulle vara lite extra, med smörgåsbord, två varmrätter – kött och fisk, efterrätt och kaffe med kaka eller tårta. Generöst med grädde i såser och matlagningen och till jordgubbar, smultron eller hallon serverat i stora skålar. Det gällde att variera maten och då behövdes fantasi. Gästerna var i allmänhet nöjda med maten och många gånger blev det fisk som gästerna själva fångat.

Se även DHF:s presentation SC93: Birger Jarlsvägen 18.